AQUILA magazin

LELKISÉG FILOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTÉSZET HUMOR

2021/október

Elnyomás a világban..., minden szinten

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról

Mi, magyarok, kik vagyunk?

Lelki idézet - Karl Rahner

Eltűnt a bizalom

Avilai Szent Teréz ünnepe, október 15.

2021. OKTÓBER
X. évfolyam 10. szám
Az AQUILA Civil Társaság magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.
www.aqp.hu aquilapart@aqp.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Ön ismét az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja.
Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk.

Tartalomjegyzék

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról 2
Kérés 3
ELNYOMÁS A VILÁGBAN …, MINDEN SZINTEN 4
AVILAI SZENT TERÉZ ÜNNEPE, OKTÓBER 15 8
LELKI IDÉZET 10
ELTŰNT A BIZALOM 11
MI, MAGYAROK, KIK VAGYUNK? 13
KERTÉSZET 15
AQUILA HUMOR 16
Hirdetményünk, felhívásunk 17

HIRDETÉS
AZ AQUILA KÖZÖSSÉG FOLYTATJA A FELZÁRKOZTATÓ TANÍTÁST MINDEN TANTÁRGYBÓL, MINDENKINEK.
JELENTKEZNI LEHET TEL: 3620/7777440
EMAIL: aquilapart@aqp.hu

Pável Márta, Szeibert Márton

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról

Nem lehet nem említést tennünk egy olyan monumentális budapesti rendezvényről, amelynek

csúcspontja a szeptember 12-ei zárómise volt. Minden bizonnyal sok pénzbe kerülhetett a NEK, de el kell ismerni, hogy kiemelkedően jól szervezett volt az esemény. A televízión keresztül látva a menetelést érezhető volt, hogy minden pontosan a helyén volt. Nagyon jó volt látni ennyi keresztény embert az utcán. Úgy érezzük, hogy ebben a hitetlen világban ez egy nagyszerű húzás volt, ahol mindenki példamutatóan viselkedett. Össze sem lehet ezt hasonlítani sem erkölcsiségben, sem méretben, sem jelentőségben egy magamutogató liberális felvonulással. A felvételeket látva leginkább a pápamobil mellett futó testőröket lehetett sajnálni, nem is értjük, miért volt erre szükség. Azt is fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy a latin nyelvű mise külön felvidította a szívünket, az is szép volt. Végezetül, annyi pap és főméltóság volt a rendezvényen, hogy ha mindegyik ilyen szinten élné az Istent, ahogyan itt mutatta, akkor talán akkora baj nem lenne, mint amekkora most van. Sajnos ez is hozzátartozik az igazsághoz.

Köszönjük szépen a szervezést!

Pável Márta

Kérés

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásinkat. Köszönjük!

https://sasmarta.blogspot.com/
http://www.UFO-SAS.eoldal.hu
http://www.isten-az-egyetlen-remenyunk.eoldal.hu
https://tullepes.blogspot.com
https://sasgondolat.blogspot.com

Ezeken az oldalakon vegyes témájú cikkeket közlünk és így próbáljuk az emberek lelki színvonalát emelni.

KIJELENTJÜK, NEM VAGYUNK VÍRUSTAGADÓK, SEM OLTÁSELLENESEK, DE A DISZKRIMINICÁIÓ ELLEN ÉS A DÖNTÉSI SZABADSÁGUNK MELLETT KIÁLLUNK. OLTÁSSAL KAPCSOLATOS VÉLEMÉNYÜNK: MINDENKI TEGYE AHOGYAN JÓNAK LÁTJA, ESZE- SZÍVE AHOGYAN DIKTÁLJA, DE SENKI NE KÉNYSZERÍTSEN, NE PRESSZIONÁLJON SENKIT SE. SZABADOK AKARUNK MARADNI!

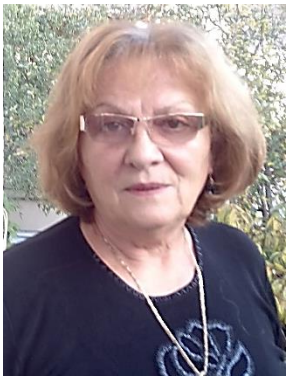

Pável Márta

ELNYOMÁS A VILÁGBAN ..., MINDEN SZINTEN

Nem csak Magyarországon divat a szabad akaratunk korlátozása, tán valamiféle vélhetően központi irányításra történik, aminek egyes országok elnöke sem mernek ellentmondani. Ami főleg elkeserítő, hogy egy olyan globális elnyomás tapasztalható az emberiség felé , amit szerintem eddig még soha nem tapasztalhattunk. Nézzük meg, hogy miből áll ez. Különböző országokban, különböző szinten működik az elnyomás, de mindenütt jelen van valahol lightosabb valahol pedig agresszíveb formában. Az agresszívebbnél ki merik mondani, hogy „diktatúra", de szerintem mindegyik az, csak bekenik liberális, demokratikus stb jelzőkkel, de akármivel teszik is, akkor is elnyomás marad.

Miről beszélek, nézzük meg, hogy a gyerekeket már egészen kis koruktól kezdve kötelező óvodába adni, és nem nevelheti a szülő se szája íze szerint. Az óvodás gyereket, ha akarná se nevelheti (pedig abban a korban a legérzékenyebb), viszont mindenki más igen. Van, akiknek ez segítség, meg igényük sincs a gyerekeik nevelésére, de ha otthon van az anya, akkor se teheti, mert kötelező bizonyos szintű évek után ovodába járatnia.

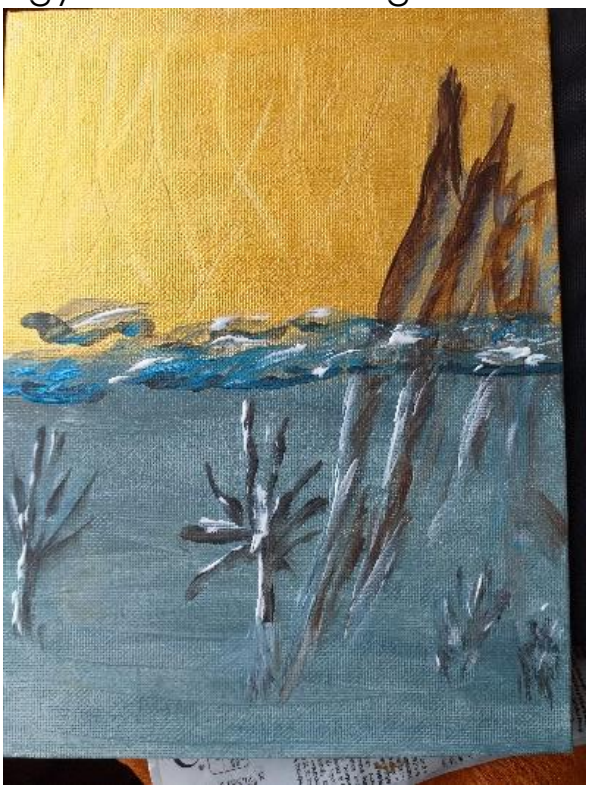

Aztután ott az iskolarendszer is, ott is arra nevelik a gyereket amire akar ják, amiről a szülőnek maximum halávany képe lehet. A mai világ megélhetés miatt is belekényszeríti a szülőket, hogy a nap jelentős részében dolgozzon. Így át van adva a nevelés joga az állami szerveknek, akik úgy viszik el, abba az irányba a gyereket, ahogyan csak ők akarják.

Folytatom: a munkahelyeken, ahol most ugye már olyan kritériumok is vannak, hogy ha nincs beoltva, akkor esetleg kirúgják, vagy nem is kap munkahelyet. Vagy számtalan más megszorítás van, ami a kritériuma annak, hogy dolgozhasson. Pár országban már látjuk, hogy ha például nincsenek beoltva, már villamoson se mehetnek, egyebek. Úgy tudom, van már ország, ahol kötelezővé tették. (Az elnyomás eszköze az is, nem hivatalosan, de suba alatt teszik, az adatgyűjtés, pl mennyi éves, nő

vagy férfi, milyen identitása van, cigány vagy nem stb.) Ezt már sokszor írtam, de megemlítem, az is elnyomás, ha egy kísérleti gyógyszerrel, aminek a mellékhatása nem teljesen ismert, vagy elhallgatják, milliókat oltanak be különféle pressziók segítségével. Nem tudhatjuk igazából, hogy kivel mi történik, egymásnak ellentmondó információkat közölnek, így már ne csodálkozzanak, hogy senki sem bízik bennük, s kialakul egyfajta oltásellenesség.

Menjünk tovább. Elhallgatják például az ufók létét is . Nem is értem, miért. Világos, hogy vannak, és lehetetlen, hogy ne legyenek, mégis a kormányok valamilyen politikai okokból erről is hallgatnak. Láthatjuk, hogy a pár száz évvel ezelőtti festményeken is vannak UFO-k, és egyéb, szemünket kinyomó megdöbbentő jelenetek. Például legutóbb Izraelben történt, amikor egy fényes gömb állt a templom fölött, nagyon sokan látták, majd hirtelen fölfelé eltávozott. (Megjegyzem, ugyanilyet Tószegen is láttam 3-szor is!) Tehát azt kell mondani, hogy az igazságot elfedik. Manipuláció-sorozat van, okai számosak lehetnek. Sokszor úgy van, hogy vagy elhallgatják, elnyomják, zsarolják azt, aki szólni mer. Igyekeznek minden szinten megakadályozni azt, hogy legyen nekünk olyan véleményünk, ami valamennyire tükrözi a valóságot.

Ott vannak a vallások is, ahol már ott tartunk, hogy mindenki azt gondolja, hirdet, amit akar, csak Isten tűnik el! A lényeg! Sőt, újabban a katolikus vallást is eléggé átalakítják, szólni sohasem lehetett, hát kiválni lehet. Talán pont ez a cél, hogy azok a klasszikus, tradicionális keresztény értékek teljesen eltűnjenek, ne is hasonlítsanak ahhoz, amit Jézus Krisztus tanított. A kereszténységet erősen hígítják a liberális és egyéb felfogásokkal. De nem csak nálunk van így, hanem sok más vallásnál is. Ahol még dogma sincs, ott pedig mindenki azt hisz, amit akar, például a buddhizmus, lámaizmus, egyebek. Sokszor ezen jelenségek mögött egyéni érdekek húzódnak.

Elmondható bizonyos vallásokról, hogy kötelezőek, pl. a mohamedánizmus . Ők erőszakkal elnyomják azt, aki nem hiszi. Itt pl. a katolikus vallásnál is volt erőszak, lássuk a keresztes háborúkat, inkviziciót,

különböző boszorkányüldözéseket stb. Tehát azt kell mondanom, hogy Istent, aki a szabadság, eltorzítják a vallások, és ebbe az össznépi elnyomásba beleállítják. Ha azt gondolod, amit ők nem, ha valamilyen élmény, igazság neked logikus, megvédhető, de ők nem adnak igazat, akkor következmény lehet, hogy az elveidet, élményeidet kiforgatva visszafordítják, s akkor te esetleg ellenség, szektás leszel. Jön az erővel bíró, felépített retorzió-sorozat, elnyomásban részesülhetünk.

De így van ez az életünk egyéb területein is. Például, hogyha nem tetszik a felvételiztetőnek, hogy egy vizsgán mit mondasz, mert esetleg intelligensebb vagy nála, akkor nem fog felvenni, ugye nem akar magának riválist. Éppen napjainkban szembesültem egy ilyen esettel.

Vagy a kórházakban, rendelőkben nagyon sok rendes orvos van, és nagyon sok ellenkező is. Például konkrétan volt egy körzeti orvosom, akitől mindig úgy jöttem el, hogy megnéztem, felírt-e koporsót is..., mert szemmel láthatólag utálta az időseket. S ha nem szedtem be az általa preferált, iszonyú mennyiségű, gyógyszeripart támogató gyógyszereit, akkor megjegyzéseket tett, és már nem küldött el állami vizsgálatokra sem, stb. Mi ez is, ha nem zsarolás? Én ösztönösen életbe akarok maradni, mert olyan vagyok, mint a kutya, tudom melyik füvet rágcsáljam el, ha beteg vagyok stb., de ebben nem partner, inkább ellenség volt.

Ezt a zsarolási jelenséget sorolhatnám napestig, mert az élet minden területén elnyomottak, zsaroltak vagyunk. Nagyon sok ember, akik okosak, intelligensek, felébredtek, beszélgetve mind azt firtatják, hogy hova lyukad ez ki? Nagyon soknak sajnos nincs elég mély hite ahhoz, hogy ez valahogy segítsen feldolgozni, vagy kicsi hite van és csak most kezd el megtérni. De most nagyon mélyre kellne menni lelkileg, hogy ezt az elnyomást le tudják rázni magukról. Úgy viselkedjél, olyan tudattal, hogy „*én vagyok az Isten gyermeke, bennem van az erő, és nem fogtok velem kiszúrni, semmikor sem. Az még lehet, hogy a halandó testemet megölik, de a lelkemet soha!*" Hasonló gondolattal, ahogy a Biblia is tanítja.

Mit lehet tenni, tán fellázadni kellene a már-már intézményesített elnyomás, zsarolás ellen? Sajnos valami szinten a nép jelentős része buta

és birka, ebből is látszik kiket, mikor, minek szavaznak meg! Ne haragudjanak, hogy ezt mondom, de ez így van. Akikkel meg lehet ezeket a dolgokat /zsarolás, elnyomás stb./ csinálni – sőt észre sem veszik, hanem boldogan rohannak a vesztükbe… –, azokra illik ez a jelző, de akik viszont ellenállnak, azok viszont üldözendők lesznek. Félek attól, hogy egyszer csak jön egy drón, és kilövi azokat az embereket, akik nekik nem szimpatikusak, de ezek csak az én hipotéziseim. A jövőbeli látomásom remélem, hogy nem lesz igaz, de a dolgok erre felé tartanak.

Mégis mit tudunk tenni, mit kellene tenni? Legelébb racionálisan kéne gondolkozni, nem kellene megalkudni, és nem kéne konformistának lenni, hanem ki kéne állni az emberi jogainkért, az igazságért! S nem bólogatni, nem olyan embereket megszavazni, akik nekünk ellenségünk. Nem beenni a csalást, azt hogy szépen beszélnek, hülyeséget igérnek, aztán semmit sem tartanak be. Mindezzel a saját sírunkat ássuk meg, ha nem vagyunk észnél, és nem gondoljuk át, hogy a jövőben mi lesz. Még utolsó pillanatok vannak, hogy esetleg tehetünk valamit, de már az se biztos. De egy biztos, hogy az Isten még mindig ott van! De ahhoz viszont nagyon tenni kéne, és komolyan át kéne magunkat adni, hogy az Istennel a kapcsolatunk működjön, és valamiféle megóvásban részesüljünk. Hát nem tudok mást mondani, csak azt, hogy hajrá emberiség!

Meghívó

Kedves Barátaink, Ismerőseink!

Idén ünnepeljük

Avilai Szent Teréz templomunk

fennállásának 10. évfordulóját.

Új dolog, hogy idén a templombúcsú alkalmával a műsoros ünnep mellett zászlós, zenés körmenetet is tartunk, ahogyan az Ávilában, Szent Teréz szülővárosában is Teréz napján minden évben megtartják.

Mindenkit megvendéglünk, és kötetlen beszélgetések lehetnek a kertben.

2021. 10. 16.

szombat 11 óra

Tószeg, Fürj utca

Mindenkit sok szeretettel várunk!

Pável Márta

SZT. TERÉZ ANYÁNK!

KÖSZÖNTÜNK ÉS VÉGTELEN HÁLÁSAK VAGYUNK, HOGY TERELSZ MINKET A MÓDSZEREIDDEL ISTEN FELÉ. IGAZI TYÚK ANYÓ VAGY NEKÜNK.

Mi nagyon szeretünk.

S pár idézet Avilai Szent Teréztől.

Belső Várkastély

1. lakás, 1. fejezet

Képzeljük a dolgot úgy, mintha a mi lelkünk egy gyönyörű szép várkastély volna, egy darab gyémántból, vagy ragyogó kristályból faragva, benne pedig sok lakás, mint ahogy az égben is sok van. S valóban, leányaim, ha jól megfontoljuk a dolgot, mi egyéb az igaznak lelke, mint valami paradicsomkert, amelyben az Úr, saját szavai szerint, gyönyörűségét találja. De ha ez így van, vajon milyennek kell lennie annak a lakásnak, amelyben oly hatalmas, oly bölcs, oly előkelő s minden kincsekben dúslakodó király találja az ő gyönyörűségét? Nem is képzelhető semmi sem, amivel az emberi lélek szépségét s óriási befogadó képességét méltó módon lehetne összehasonlítani. Bármennyire éles legyen is az eszünk, erről nem képes tiszta fogalmat alkotni. De hogy is volna rá képes? Hiszen Istent lehetetlen ésszel felérni, már pedig az Ő saját szavai szerint mi az Ő képére és hasonlatosságára vagyunk teremtve. Ha pedig ez így van — aminthogy tényleg így van — akkor hiába is fárasztanánk az eszünket: sohasem fogjuk elképzelhetni, hogy mily csodaszép ez a belső várkastély. […]

Amint említettem, ebben a várkastélyban nagyon sok lakás van, fölül, alul, oldalt és középen, a legközepén azonban van egy, amely fontosabb valamennyinél, mert benne folynak a legbizalmasabb beszélgetések Isten és a lélek között. Tartsátok jól fejetekben ezt a hasonlatot; […]

az sincs kárunkra, ha az égi dolgokról elmélkedünk s arra a boldogságra gondolunk, amelyet a megdicsőültek élveznek; sőt ellenkezőleg: örülünk neki és

törekszünk elérni azt, aminek ők már birtokában vannak; épp oly kevéssé árthat nekünk az a tudat, hogy az a nagy Isten már e siralom völgyében hajlandó bensőleg egyesülni velünk hitvány földi férgekkel. Ez csak annál nagyobb szeretetre gyullaszt bennünket végtelen jósága és határtalan irgalmassága iránt. Aki meg találna ütközni azon, hogy Isten már e földi életben ilyen rendkívüli kegyelmeket osztogat, az — meggyőződésem szerint — nem alázatos és nem szereti felebarátját. Mert hiszen, ha nem így állna a dolog, örülnie kellene afölött, hogy Isten ily kegyelmekben részesíti egyik embertársát; s ezt annál inkább megtehetné, mert hiszen mi sem áll útjában annak, hogy Isten ugyanazokat a kegyelmeket neki is megadja. Hogy lehet annak nem örülni, hogy Isten kinyilvánítja végtelen nagyságát? Mit számít az, hogy kinek a lelkében teszi? […]

Annál inkább mondhatjuk ezt, mert hiszen azok, akik ilyen kegyelmekben részesülnek, gyakran éppen nem szentebbek azoknál, akiknek nem adja meg őket, amint ezt látjuk Szent Pál és Mária Magdolna esetében. A főcél mindig az, hogy megismerjük nagyságát és dicsőítsük őt teremtményeiben.

LELKI IDÉZET

A kereszténységet és az egyházakat lassan egy új, az eddiginél sokkal differenciáltabb kapcsolat fűzi a világvallásokhoz. Ez régen azért volt más, mert a nem keresztény vallások a keresztény kultúrkörön kívül helyezkedtek el. A kereszténység ugyan nem mondhat le arról az igényéről, hogy a megfeszített és feltámadott Jézus kegyelmet hirdető szavát hallotta meg, s hogy ez a hírt kell továbbadnia. De azt sem tagadhatja, hogy Isten Lelke a történelem emberi végessége és bűnös eltévelyedései ellenére is mindenütt jelen van, az a Lélek, amely által Jézus a halálban Istennek adta át önmagát. A nem-keresztény világvallások nem csupán az emberi végességről, hanem erről a Lélekről is tanúságot tesznek. Ideiglenes, vagy értékben gazdag tapasztalataik közül sok minden részfeleletként építhető be abba az átfogó feleletbe, amelyet Jézus adott, elsősorban azért, mert az evangelizáció története még egyáltalán nem ért véget. – *Karl Rahner*

Pável Márta

ELTŰNT A BIZALOM

Bízhatunk-e mi egymásban emberek? Ezt a kérdést feltéve sajnos azt kell mondanom, hogy nagyon - nagyon meggondolva és nagyon nagy ismereti háttérrel lehetne erre igent mondani. Az ember az idők folyamán változik, jó vagy rossz irányba, s így lehet, hogy igent nem mindig lehet mondani.

Megbízhatatlanabb lett az ember? Autentikus válaszunk nem lehet, nem tudjuk, mert ilyen szempontból annyira nem vizsgálták meg a társadalmunkat, az embereknek egymáshoz való viszonyát sem. De egy biztos, ahol régen nagy családok éltek együtt, dédmama, nagymama, anya, apa, gyerek, nagy házakban együtt voltak, bíztak egymásban. Nagy területeken, keményen dolgoztak a paraszti gazdaságokban, ott a bizalom feltétel volt, és meg is volt, mert különben nem működött volna a rendszer.

(Fotó: Márkusné Györgyitől)

Ma a családokon belül is elszeparált kiscsaládok lettek, az a bizalom is, meg egymásra hagyatkozás is sérült. Ma sajnos nagyon sok embertől hallom, hogy mennyire utálja a szüleit stb., hogy mi ez, miért az hosszú lenne. … De amikor elkezdek velük beszélgetni, firtatom; de mit tettek, miért nem szereted őket, bizonytalanná válik a többség. Hát kiderül, igazából nem tudja megmondani, mik lennének azok a súlyos okok, ami miatt egy szülőt így leírnak. Örömömre van olyan ember, akit rá tudok venni arra, hogy menjen vissza a szülei felé, gondolja át, mert hát igazából nem is valós az, amit ő kitalált. De nem mindenki találkozik ilyen tanácsadóval, aki visszafelé terelje a gyereket, fiatal felnőttet a családba.

Aztán ott vannak a barátok, barátnők akik az emberre fiatalkorában tinédzserként, ifjú fiatalként nem mindig jó irányba hatnak, de erősen hatnak. Tudjuk, van olyan kor, amikor úgy érzik, hogy nagyon fontos, hogy legyenek barátok, mert hát nem is tudom, mi történne, ha nem lennének… Elvileg összedőlne a világ, hogy neki nincs barátja. Tapasztalatom szerint, saját bőrömön érzett és lelki segítség alatt is megtapasztalom, hogy már a barátok

sem azok, akinek hittük. Pl. én fiatal koromban három emberről gondoltam, hogy igaz barátom, mind a háromban mélységesen csalódtam. Idősebb korban kötött barátságról is kiderül az egyetemen /főiskolán, hogy ez sem igazi. Ezek sajnos futó dolgok, de az igazi megbízható barátságok, amikor például kiállnak akkor is melletted, amikor nekik necces, illetve nekik eleinte érthetetlen, pl. egy nézet, egy lelki folyamat stb... Ez már mutatja azt, hogy ki az igazi barát, aki nem támad hátba az idők folyamán sem. Akit nem térítenek el az érdekek másfelé, a politikai vagy egyéb befolyás alapján. Na most ilyen barátság igen kevés van, mégis elmondhatom, *hogy nekem nagyon sok barátom van!* A bizalmam sok emberben mégis megvan, annak ellenére, hogy már sokat csalódtam másokban.

A bizalomról beszélhetünk még családon belül olyan értelemben, hogy férj és feleség között gyümölcsöző, ha megvan, és meg is marad az idők folyamán. Ma nagyon nagy divat a hűtlenség, a megcsalás mind a két részről. Sőt, annyira felhígult az erkölcsiség, hogy nem is gondolják át, ezzel mit tesznek. Megbízhatatlanság, gátlástalanság lett az erkölcsi értékek helyett. Sokszor azt látom, az állatok jobban szeretik egymást, jobban bíznak egymásban, mint az emberek.

A bizalom haldoklik az emberek között, a hitetlenség uralkodik, és divattá lett a hazudozás, a gátlástalan viselkedés.

Ugyanez vonatkozik az orvos-beteg kapcsolatra is. Vagy 40 évvel ezelőtt jöttem rá arra, hogy igazából az orvost nem érdekli, hogy én velem mi van, ha magam nem intézkedem, nem akarok gyógyulni, akkor semmi sem történik. Sajnos egészen addig - 30 éves koromig - azt hittem, hogy számít neki az, hogy énnekem most így fáj, és azt akarja, hogy meggyógyuljak – s nem a gyógyszeripar szekerét tolja…–, vagy hogy tényleg jobban legyek. Hittem, hogy beleérez, ha bajom van, és négy évtizede már, hogy rájöttem, hogy erről szó sincs. Ha magamat nem mentem meg, akkor már réges rég meghaltam volna, igaz, Isten mindig velem van! Ugyanakkor most *szerencsém van, mert három - négy olyan igazi orvossal kapcsolatban vagyok, akik meghatóan jók* és olyanok amilyennek gyerekként elképzeltem őket.

Sokaknak nemhogy 3-4, de egy sem adatik meg, inkább egy halommal olyan, akiket a hátam közepére nem kívánok, akik csak hullákat gyártanak.

„*Az emberek szeretetkapcsolatában minden tévedés és szenvedés onnan származik, hogy szüntelenül azt gondolják: a szeretetnek valami köze van a birtoklásho*z. *A szeretet kizárólag lét.*" (Hans Müller-Eckhard)

Ha mégis ebben a kietlen világban találunk megbízható embereket, becsüljük meg, mert nagy kincs. Nem értem miért nem ilyen minden ember a másikhoz, miért kell csalni, hazudni, szemükbe hamiskodni. Olyan megalázó, hogy egymás között úgy megyünk el, hogy félni kell egymástól. Hogy azt kell néznünk, hogy ki mikor vágja belénk a kést, hogy nem merünk hátat fordítani. Ott tartunk, hogy elsőre nem hiszünk a másik mosolyának, hogy meg kell tanulnod, hogy ez a mosoly mennyire színjáték is lehet. A hanghordozást is betaníttatják az emberekkel, hogy alakoskodni tudjon, erre már tréningek vannak. Valójában a szemből lehetne kiolvasni az igazságot, hogyha belenézünk a másik szemébe, az árulkodik, de ehhez a mély belenézéshez kevesen értenek. A bizalom a 21. század hiánya lett. Megint elő kell belőlem jönnie a katolikus hittanárnak, hogy abszolút módon bízni csak Istenben lehet, Ő még soha nem csapott be. Rá mindig lehet számítani, Ő zavarbaejtően jóságos velem, velünk, ha hagynánk, mert most hagyni kéne.

„*A magányosság miatt félünk. Ha együtt vagyunk, lesz bátorságunk, hogy megértsük és megbocsássuk magunknak és egymásnak a hibáinkat. Csak a sorrendre kell vigyáznunk.*" (Ingmar Bergman)

Rizmayer Péter

MI, MAGYAROK, KIK VAGYUNK?

A minap azon gondolkodtam, hogy vajon nem azért nem megy nekünk ez a futballozás, mert alapvetően a foci minket, magyarokat, nem érdekel? Próbálnak valami trendet ránk erőltetni, mi próbálunk megfelelni, de valahogy az egész mégsem megy. Igazából abból indultam ki, hogy amikor engem érdekel valami, akkor minden kétséget, aggodalmat stb. félreteszek, és minden problémán átugorva kizárólag arra koncentrálva a cél irányában megteszek mindent.

Tudom, hogy volt egy Aranycsapatunk (a balhátvéd Lantos Mihály, született Lendenmayer rokonom is), és számomra is óriási élmény volt az előző Európa-bajnokságon a Portugál-Magyar, de akkor is, nem lehet egyszerűen kimondani, hogy srácok, nem megy, a foci nem mi vagyunk, képtelen

vagyunk megfelelni, nem megy a trendbe való belesüllyedés, képtelenek vagyunk az elvárt módon elhülyülni? Ilyen értelemben pedig ez pozitív, hogy nem tudjuk megtenni, és ne hagyjuk, hogy amiért most nincs Aranycsapatunk stb. kisebbségi komplexusunk legyen, ami igazán ostobaság lenne részünkről.

/fotó: P. Mártától/

Legyünk mi az az ország, ami nem hajtja a külföldi trendeket, aki minden nyomás ellenére megtalálja magát, és pont emiatt bolondot csinál az egész világból. Ideje lenne megtalálni magunkat. Ugyanaz a celebkultúra is. Ránk erőltetnek valamit, egy olyan struktúrát, ami sajnos működik, de még sincs hozzá semmi közünk. Úgy települnek ránk, mint valami rákos daganat, élnek vígan, mi meg magunkból etetjük őket. Ez a felszínesség, ez a semmi nem mi vagyunk, magyarok, nincs semmi közünk hozzájuk. Néztem az augusztus 20-ai tűzijátékot is, ott is próbáltak saját gyökereinkre, egyfajta magyarság öntudatra hatni /szerk: sajnos nem sikerült!/, de úgy éreztem, ez sem mi vagyunk, magyarok. A magyarság – szerintem – sokkal mélyebben van. A XIX. században eleink a magyarságot az irodalomban, nyelvünkben („Nyelvében él a nemzet.") találták meg, ehhez kötötték, a magyar irodalom volt sokáig a magyar kultúra zászlóshajója, miközben mára ez megváltozott, ma – a technika korában – inkább azzal próbáljuk magunkat, létünket igazolni, hogy mi magyarok mi minden találtunk fel. (Nem hiszem, hogy igazolni kellene bárki előtt is magunkat – miért is kellene – nem tartozunk senkinek elszámolással Istenen kívül.) Vannak persze olyan pontok, amelyek vitathatlanul összetartanak bennünket, ilyen pl. az 1956-os forradalom. Mégis, úgy gondolom, egyáltalán nem tudjuk, hogy kik vagyunk. Nem tudjuk magunkat meghatározni. Igazából Istennek kell ezt a kérdést feltennünk, hogy mi, magyarok, kik vagyunk, mi az a speciális indok, ok, ami miatt élünk még, ami miatt érdemesnek talált minket arra, hogy fenntartsa ezt a népet, és ne tűnjünk el a történelem süllyesztőjében. Isten mit lát bennünk? Ha ezt tudnánk, akkor tudnánk, hogy kik vagyunk, mi a feladatunk, és mit kell tennünk, és emberi léptékkel ugyan, de viszonozni tudnánk a szeretetét, és kifejezni a hálánkat.

Nemrég beszéltünk hittan órán a mélységben történő gondolkozásról. Ezt tovább pörgetve azon gondolkodtam, hogy ha mélyebben léteznénk, a mélységben történő gondolkodás még mélyebb gondolkodást jelentene, és

talán nem kellene erőfeszítést tenni arra, hogy ennek a világnak a felszínességét a mélyben történő gondolkodáshoz minden egyes alkalommal áttörjük. Olyan ez, mintha egy feneketlenül mély tónak állandóan zavaros lenne a teteje, és minden egyes alkalommal le kellene merülni ahhoz, hogy belelássunk a tiszta mélységébe. Ha nem lenne ez a felszíni zavarosság, akkor nemcsak pillanatokra nyílna meg rengeteg erőfeszítés árán a mélység, hanem folyamatosan bele tudnánk nézni, és Isten segítségével sokkal könnyebben tudnánk magasabb rendű lényekké átváltozni.

KERTÉSZET

Rizmayer Péter

Édesapám tanácsai

Néhány nap és beköszönt október. Folytatjuk a szőlő, a körte, az alma, a szilva, a dió és (a hónap végén) a birs szedését. Ebben a hónapban kezdjük az őszi ültetéseket. Jelen Magazin múlt évi októberi számában részletesen írtam a fajtaválasztástól az ültetésig bezárólag, ezért most ezt nem ismétlem. Két kiegészítéssel megtoldom az ott leírtakat. Fontos, hogy a környékünkön levő gyümölcsösöket nézzük meg, milyen fajták vannak ültetve és a fák habitusa (koronája, törzse) milyen. Egy ilyen "szemlélődés" is elárulja, hogy az adott fajta jól érzi magát, avagy csak senyved. Az utóbbi fennállása esetén a fajta telepítése kockázattal jár. A második szempont, hogy a szomszédnál(!) telepített fákra beporzóként, pollenadóra számíthatunk-e? Különösen cseresznye-meggy esetében fontos. A "szemlélődésen" túl a szomszédos gazdák, régebb óta a területen dolgozó kertbarátok véleményét is ajánlott kikérni. Saját gyakorlatomból kiindulva javaslom a metszések elvégzését (amennyiben eddig nem került rá sor) a szőlő és az őszibarack kivételével. Az utóbbi két gyümölcsnél a tavaszi metszés az ajánlott. A művelt terület őszi felásása a csapadék befogása szempontjából fontos, illetve ahol szükséges, ilyenkor ássuk be a szerves és/vagy műtrágyákat is. Amennyiben a jövő évben kisebb „gaztermést" akarunk elérni, akkor az ásás elött végezzünk el egy gyomtalanítást.

Varga Márta
AQUILA HUMOR

– Milyen az 5 + 2-es vicc?
– Öt év, aki mondja, kettő, aki hallgatja...

Egy papagáj repked a Vörös téren, és azt rikácsolja: "Hülye Brezsnyev! Hülye Brezsnyev!" Rendőrök erednek a nyomába, figyelik, melyik ablakon repül be. Becsengetnek abba a lakásba, amelyiknek az ablakán a madár beszállt. A papagájt a gazdája ijedten bedugja a hűtőszekrénybe, mielőtt a rendőröknek ajtót nyitna. A rendőrök kutatnak, de nem találják a tettest, majd elnézést kérve dolguk végezetlenül távoznak. A félig megfagyott papagájt ezekkel a szavakkal engedi ki a gazdája a hűtőszekrényből:
– Kellett neked öt perc Szibéria?

– Mi megy át az új gazdasági mechanizmusban töretlenül az egyik évből a másikba?
– A kukorica!

– Melyik ország hódította meg először a világűrt?
– Magyarország. 1456-ban Nándorfehérvárnál leverték a félholdat, 1956-ban a vörös csillagot, most meg a napot lopják a tsz-ben.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA CIVIL TÁRSASÁGHOZ!

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult átvéve a megszűnt párt feladatait. Kötetlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső kemény-ség és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes.
Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:
Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.
Honlap: www.aquilapart.hu
E-mail: aquilapart@aqp.hu
Telefon: +36 20 –7777440
Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.R vezetője, hittanár,
Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető
Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit
Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga
Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:
szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.
Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.
Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.